

UDKAST (MED TC) TIL

Bekendtgørelse om EU- og EØS-statsborgeres adgang til udøvelse af virksomhed som autoriseret sundhedsperson¹⁾

I medfør af § 3, stk. 1, i lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. ~~1008 af 29. august 2014~~^{877 af 4. august 2011}, fastsættes:

Kapitel 1

Anvendelsesområde

§ 1. Denne bekendtgørelse finder anvendelse for enhver statsborger i Den Europæiske Unions øvrige medlemslande, i lande, der har tiltrådt EØS-aftalen, samt i lande, som EU har indgået aftale med om adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv (EU/EØS-lande m.v.), som ønsker her i landet som selvstændig eller lønmodtager varigt, jf. kapitel 2 og 3, eller midlertidigt, jf. kapitel 4, at udøve et erhverv omfattet af autorisationsloven på baggrund af erhvervsmæssige kvalifikationer opnået i et EU-/EØS-land m.v.

Stk. 2. I denne bekendtgørelse gælder definitionerne i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer ~~med senere ændringer og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU af 20. november 2013 om ændring af direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.~~

Stk. 3. I denne bekendtgørelse forstås ved direktivet: Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer ~~med senere ændringer og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU af 20. november 2013 om ændring af direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.~~

Stk. 4. En person, som i medfør af denne bekendtgørelse meddeles autorisation, tilladelse til selvstændigt virke eller tilladelse til at betegne sig som ambulancebehandler med særlig

¹ Bekendtgørelsen indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005, nr. L 255, side 22, som senest ændret ved ~~Kommissionens delegerede direktiv (EU) 2024/782 af 4. marts 2024 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF for så vidt angår mindstekravene til uddannelse for erhvervene sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, tandlæge og farmaceut, EU-Tidende, L af 31. maj 2024 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU af 20. november 2013 om ændring af direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og forordning (EU) nr. 1024/2012 om det administrative samarbejde ved hjælp af informationssystemet for det indre marked (»IMI-forordningen«), EU-tidende 2013 nr. L 354, side 132.~~

kompetence (paramediciner), psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog), speciallæge eller -tandlæge på baggrund af sine udenlandske kvalifikationer med henblik på etablering, jf. kapitel 2 og 3, har adgang til at udøve den pågældende sundhedsfaglige virksomhed på samme vilkår som personer, der har gennemgået den i autorisation sloven krævede danske uddannelse, jf. direktivets artikel 4. Personen skal dog tillige have sproglig færdighed til at udøve virksomheden med den i autorisationslovens § 17 forudsatte omhu og samvittighedsfuldhed, jf. direktivets artikel 53.

Kapitel 2

Etablering

Autorisation m.v. som læge, tandlæge, sygeplejerske og jordemoder

§ 2. Efter ansøgning fra en af § 1, stk. 1, omfattet statsborger, som har gennemgået uddannelse som læge, tandlæge, sygeplejerske eller jordemoder i et EU/EØS-land m.v., meddeles autorisation som henholdsvis læge, tandlæge, sygeplejerske eller jordemoder, og for lægers og tandlægers vedkommende endvidere tilladelse til selvstændigt virke her i landet i overensstemmelse med artikel 21, 22-24, 31-34 og 40-43 i direktivet, hvis:

- 1) ansøgeren har et i et EU/EØS-land m.v. udstedt eksamensbevis, certifikat, erhvervspas efter direktivets artikel 4a-4e eller andet bevis for en erhvervskompetencegivende uddannelse (uddannelsesbevis) som nævnt i direktivets bilag V, pkt. 5.1.1, 5.2.2, 5.3.2 eller 5.5.2, der opfylder direktivets mindstekrav til de pågældende uddannelser, jf. direktivets artikel 21, stk. 1 og 6,
- 2) der ikke foreligger nogen af de i autorisationslovens §§ 6 og 7 nævnte omstændigheder, jf. lovens § 2, stk. 3, og
- 3) for jordemødres vedkommende, uddannelsesbeviset opfylder retningslinjerne for anerkendelse af uddannelsesbeviser for jordemødre i direktivets artikel 41, jf. direktivets artikel 21, stk. 3.

Stk. 2. Ethvert uddannelsesbevis udstedt i et tredjeland til en statsborger omfattet af stk. 1, sidestilles med et uddannelsesbevis omfattet af denne bekendtgørelse, hvis indehaveren har en erhvervserfaring af 3 års varighed inden for det pågældende sundhedsfaglige erhverv i et EU/EØS-land m.v., som har anerkendt det pågældende bevis, og det pågældende land har attesteret erhvervserfaringen, jf. direktivets artikel 3, stk. 3.

Stk. 3. En ansøger, hvis uddannelsesbevis som læge, tandlæge, sygeplejerske eller jordemoder fremgår af direktivets bilag V, men ikke opfylder mindstekravene til uddannelsen fastsat i direktivets artikel 24, 31, 34 og 40, er uanset stk. 1 berettiget til den hertil svarende autorisation eller tilladelse, jf. direktivets artikel 23, stk. 1, såfremt:

- 1) uddannelsesbeviset vedrører et uddannelsesforløb påbegyndt inden de referencedatoer for de enkelte uddannelser, der er angivet i direktivets bilag V, pkt. 5.1.1, 5.2.2, 5.3.2 eller 5.5.2, og
- 2) ansøgeren fremlægger en attestation, der bekræfter, at ansøgeren faktisk og retmæssigt har udøvet virksomhed som henholdsvis læge, tandlæge, sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje eller jordemoder i mindst 3 på hinanden følgende år i løbet af de 5 år, der går forud for attestationens udstedelse,
- 3) og for sygeplejerskers vedkommende, at ansøgerens virksomhed har omfattet ansvar for planlægning, tilrettelæggelse og udførelse af patientpleje, jf. direktivets artikel 33, stk. 1.

Stk. 4. Det samme gælder uanset stk. 1 en ansøger, der har erhvervet rettigheder som angivet i direktivets artikler 23, stk. 2-5, 33, 33a, 33b, 37 eller 43a og 43b.

Stk. 5. En ansøger, hvis uddannelsesbevis som læge, tandlæge, sygeplejerske eller jordemoder ikke fremgår af direktivets bilag V pkt. 5.1.1, 5.2.2, 5.3.2 eller 5.5.2 er uanset stk. 1 berettiget til den her i landet tilsvarende autorisation eller tilladelse, jf. direktivets artikel 23, stk. 6, hvis udstedelseslandet har attesteret, at den gennemførte uddannelse er i overensstemmelse med direktivets bestemmelser om mindstekrav til den pågældende uddannelses indhold samt i uddannelseslandet sidestilles med et uddannelsesbevis som angivet i direktivets bilag V.

Tilladelse til at betegne sig som speciallæge eller specialtandlæge

§ 3. Efter ansøgning fra en af § 1, stk. 1, omfattet statsborger, som har opnået tilladelse til at betegne sig som speciallæge eller specialtandlæge i et EU/EØS-land m.v., meddeles tilladelse til at betegne sig som speciallæge henholdsvis specialtandlæge her i landet, hvis:

- 1) ansøgeren har dansk autorisation og tilladelse til selvstændigt virke i henhold til § 2, jf. direktivets artikel 25, stk. 4, og 28, stk. 4, henholdsvis artikel 35, stk. 3, og
- 2) ansøgeren fremlægger et i vedkommende EU/EØS-land m.v. udstedt uddannelsesbevis som speciallæge eller specialtandlæge, som nævnt i direktivets bilag V, pkt. 5.1.3 og 5.1.4 henholdsvis pkt. 5.3.3, jf. artikel 21, stk. 1-2, og 22, der opfylder direktivets mindstekrav til de pågældende uddannelser, jf. direktivets artikler 25 og 28 henholdsvis artikel 35 og
- 3) det speciale, hvori den pågældende har opnået tilladelse til at betegne sig som speciallæge eller specialtandlæge, er godkendt som speciale i Danmark.

Stk. 2. Bestemmelsen i § 2, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse på de af stk. 1 omfattede uddannelsesbeviser.

Stk. 3. En ansøger, hvis uddannelsesbevis som speciallæge eller specialtandlæge fremgår af direktivets bilag V, men ikke opfylder de mindstekrav til uddannelse, som er fastsat i direktivets artikler 25 eller 28 henholdsvis 35, er uanset stk. 1 berettigede til den tilsvarende tilladelse her i landet, jf. direktivets artikel 23, stk. 1, såfremt:

- 1) ansøgerens uddannelsesbevis som speciallæge eller specialtandlæge vedrører et uddannelsesforløb påbegyndt inden de referencedatoer, der er angivet i direktivets bilag V, pkt. 5.1.2 eller 5.1.4 henholdsvis pkt. 5.3.2, og
- 2) ansøgeren fremlægger en attestation, der bekræfter, at ansøgeren faktisk og retmæssigt har udøvet virksomhed som speciallæge eller specialtandlæge i mindst 3 på hinanden følgende år i løbet af de 5 år, der går forud for attestationens udstedelse.

Stk. 4. Det samme gælder uanset stk. 1 en ansøger, som har erhvervet rettigheder som angivet i direktivets artikler 23, stk. 2-5, 27, eller 30.

Generel ordning for anerkendelse af uddannelsesbeviser

§ 4. Efter ansøgning fra en af § 1, stk. 1, omfattet statsborger, som har gennemgået en af de øvrige af lov om autorisation og om sundhedsfaglig virksomhed omfattede uddannelser i et EU/EØS-land m.v., meddeles den tilsvarende danske autorisation, og for kiropraktorers vedkommende endvidere tilladelse til selvstændigt virke her i landet, ~~og~~ for ambulancebehandlere med særlig kompetence (paramedicinere) vedkommende endvidere tilladelse til at betegne sig ambulancebehandler med særlig kompetence (paramediciner), og for psykologer med praksisuddannelse (kliniske psykologers) vedkommende endvidere tilladelse til at betegne sig som psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog) her i landet, i overensstemmelse med direktivets artikel 10-14, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 2. Bestemmelsen i § 2, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse på de af stk. 1 omfattede uddannelsesbeviser.

Stk. 3. Autorisation efter stk. 1 er betinget af, at der ikke foreligger omstændigheder som nævnt i autorisationslovens §§ 6 og 7, jf. lovens § 2, stk. 1.

Stk. 4. Forud for meddelelse af autorisation efter stk. 1, kan Styrelsen for Patientsikkerhed stille supplerende krav om prøvetid på op til 3 år eller beståelse af en egnethedsprøve, jf. direktivets artikel 14, stk. 1, hvis uddannelsen omfatter fag eller discipliner, der er væsentlig forskellig fra dem, der er omfattet af den tilsvarende danske uddannelse. Ansøgeren har ret til at vælge mellem gennemførelse af prøvetid eller beståelse af egnethedsprøve, jf. artikel 14, stk. 2.

Stk. 5. Stk. 4 anvendes under overholdelse af proportionalitetsprincippet og forudsætter, at Styrelsen for Patientsikkerhed kontrollerer, om den viden og de færdigheder og kompetencer ansøgeren har erhvervet i løbet af sin erhvervserfaring eller gennem livslang

læring i et medlemsland eller et tredjeland, og som er formelt attesteret af et relevant organ, helt eller delvist dækker de fag eller discipliner, som vurderes at være væsentligt forskellige.

Stk. 6. Styrelsen for Patientsikkerhed kan pålægge ansøger både prøvetid og egnethedsprøve, hvis den erhvervsmæssige kvalifikation er omfattet af artikel 11, litra a og klassificeret under artikel 11, litra d.

Stk. 7. Prøvetid skal finde sted i Danmark. Ansøger skal selv skaffe sig en ansættelse. Bestået prøvetid er en betingelse for, ansøgeren meddeles autorisation eller tilladelse til selvstændigt virke. Prøvetid afsluttes med en bedømmelse.

Stk. 8. Egnethedsprøve aflægges i de fag, der kræves for at opnå den tilsvarende danske sundhedsuddannelse, og som ansøgeren ikke har bestået. Bestås egnethedsprøven ikke, kan ansøgeren ikke meddeles autorisation eller tilladelse til selvstændigt virke.

Stk. 9. Styrelsen for Patientsikkerhed fastsætter varighed og indhold af prøvetid og egnethedsprøve i overensstemmelse med artikel 14, stk. 6 og 7. Ansøgeren skal have mulighed for at aflægge egnethedsprøve senest seks måneder efter den oprindelige beslutning om at underlægge ansøgeren en egnethedsprøve.

Stk. 10. Styrelsen for Patientsikkerhed kan nægte personer, der er i besiddelse af et uddannelsesbevis som nævnt i direktivets artikel 11, litra a, adgang til og ret til at udøve erhvervet i Danmark, hvis den tilsvarende uddannelse i Danmark er på mindst fire år, jf. direktivets artikel 11, litra e.

Stk. 11. Hvis ansøgers erhverv eller uddannelse ikke er lovreguleret i den medlemsstat, som ansøgeren har sit uddannelsesbevis fra, kan Styrelsen for Patientsikkerhed kræve, at pågældende supplerende indsender dokumentation for mindst 1 års relevant erhvervserfaring på fuld tid eller i en tilsvarende samlet varighed på deltidsbasis i løbet af de foregående 10 år i en anden medlemsstat, hvor erhvervet eller uddannelsen ikke er lovreguleret.

§ 5. Den i § 4 omhandlede ordning for anerkendelse af uddannelsesbeviser finder tilsvarende anvendelse for læger, speciallæger, tandlæger og specialtandlæger, sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje og for jordemødre i særlige tilfælde, jf. direktivets artikel 10, litra b og d-g.

Kapitel 3

Behandling af ansøgninger om autorisation m.v.

§ 6. Ansøgning om autorisation, tilladelse til selvstændigt virke samt tilladelse til at betegne sig som speciallæge eller specialtandlæge efter §§ 2 og 3 og ansøgning om autorisation m.v. efter den i § 4 omhandlede ordning for anerkendelse af

uddannelsesbeviser, indgives til Styrelsen for Patientsikkerhed eller via www.businessindenmark.dk.

§ 7. Styrelsen for Patientsikkerhed bekræfter inden for en måned styrelsens modtagelse af ansøgningen fra ansøgeren, jf. § 6, stk. 1, og oplyser samtidig i henhold til § 8 ansøgeren om eventuelle manglende dokumenter, jf. direktivets artikel 51, stk. 1.

§ 8. Styrelsen for Patientsikkerhed kan af ansøgeren kræve de relevante dokumenter og certifikater, der er angivet i direktivets bilag VII, samt stille formelle krav hertil, jf. direktivets artikel 50.

§ 9. Styrelsen for Patientsikkerhed indhenter fra den kompetente myndighed i et EU/EØS-land m.v., oplysninger om disciplinære eller strafferetlige sanktioner eller andre alvorlige konkrete forhold, der vil kunne få følger for en sundhedspersons adgang til udøvelse af sundhedsfaglig virksomhed, jf. §§ 2, stk. 2 og 4, stk. 3.

Stk. 2. Anmoder en kompetent myndighed i et EU/EØS-land m.v. Styrelsen for Patientsikkerhed om tilsvarende oplysninger, meddeler styrelsen disse oplysninger senest 3 måneder efter modtagelse af anmodningen.

§ 10. Ansøgning om dansk autorisation m.v. efter §§ 2-3 skal være afgjort hurtigst muligt og senest 3 måneder efter forelæggelse af den fuldt dokumenterede ansøgning. Denne frist kan forlænges med en måned for ansøgninger, der behandles efter § 4, jf. direktivets artikel 51, stk. 2.

Kapitel 4

Midlertidige og lejlighedsvis sundhedstjenesteydelser

§ 11. En af § 1, stk. 1, omfattet statsborger med en i autorisationslovens § 1, stk. 3, eller § 70 c omhandlet uddannelse er berettiget til midlertidigt og lejlighedsvis at udøve sundhedsfaglig virksomhed omfattet af autorisationsloven under ophold i Danmark uden dansk autorisation, jf. dog stk. 2-4 samt § 12.

Stk. 2. Forud for udøvelse af sundhedsfaglig virksomhed omfattet af stk. 1, her i landet første gang, skal sundhedspersonen skriftligt anmelde denne til Styrelsen for Patientsikkerhed. Anmeldelsen skal fornyes 1 gang årligt for at opretholde sin gyldighed for det kommende år, jf. direktivets artikel 7, stk. 1.

Stk. 3. Den første anmeldelse skal ledsages af:

- 1) dokumentation for sundhedspersonens nationalitet.

2) attestation for lovlig etablering i et andet EU/EØS-land m.v., for dér at udøve den pågældende virksomhed samt for, at der på tidspunktet for udstedelse af attestationen ikke forbydes den pågældende at udøve denne virksomhed, heller ikke midlertidigt.

3) bevis for sundhedspersonens erhvervsmæssige kvalifikationer.

Eventuelle efterfølgende anmeldelser skal indeholde dokumentation for væsentlige ændringer, som måtte være sket i de i nr. 1-3 nævnte forhold.

Stk. 4. Hvis anmelders erhverv eller uddannelse ikke er lovreguleret i det land, hvor pågældende er lovligt etableret, kan Styrelsen for Patientsikkerhed kræve, at pågældende indsender dokumentation for mindst 1 års relevant erhvervserfaring inden for de sidste 10 år, der går forud for leveringen af tjenesteydelsen.

§ 12. Med undtagelse af de i § 2 nævnte sundhedspersoner kan Styrelsen for Patientsikkerhed inden den første udførelse af midlertidige og lejlighedsvis sundhedstjenesteydelser i fornødent omfang foretage kontrol af sundhedspersonens erhvervsmæssige kvalifikationer, jf. direktivets artikel 7, stk. 4. Styrelsen underretter senest en måned efter modtagelsen af den i § 11 nævnte anmeldelse og dokumentation tjenesteyderen om, hvorvidt styrelsen har besluttet ikke at foretage kontrol af dennes kvalifikationer, eller om udfaldet heraf.

Stk. 2. I tilfælde af vanskeligheder, der vil medføre en forsinkelse med hensyn til at træffe den i stk. 1, omhandlede afgørelse, meddeler Styrelsen for Patientsikkerhed indenfor samme frist tjenesteyderen grunden til forsinkelsen. Vanskeligheden skal være løst senest en måned efter meddelelsen, og afgørelsen skal være truffet senest to måneder efter løsning af vanskeligheden.

Stk. 3. Foreligger der ikke svar fra Styrelsen for Patientsikkerhed inden for de i stk. 1 og 2, fastsatte frister, kan sundhedstjenesteydelsen udføres.

Stk. 4. Vurderer Styrelsen for Patientsikkerhed ved en forudgående kontrol, at anmelderens erhvervsmæssige kvalifikationer indeholder væsentlige forskelle i forhold til den tilsvarende danske uddannelse, skal styrelsen ved en egnethedsprøve give anmelderen mulighed for at dokumentere, at dennes erhvervsmæssige kvalifikationer ikke indebærer risici for patientsikkerheden. Består egnethedsprøven ikke, kan anmelderen ikke udføre sundhedstjenesteydelser her i landet.

Stk. 5. Stk. 4 anvendes under overholdelse af proportionalitetsprincippet og forudsætter, at Styrelsen for Patientsikkerhed kontrollerer, om den viden og de færdigheder og kompetencer, anmelderen har erhvervet i løbet af sin erhvervserfaring eller gennem livslang læring i en medlemsstat eller et tredjeland, og som er formelt attesteret af et relevant organ, helt eller delvist dækker de fag eller discipliner, som vurderes at være væsentligt forskellige.

§ 13. Styrelsen for Patientsikkerhed kan af den kompetente myndighed i et EU/EØS-land m.v., for hver udførelse af sundhedstjenesteydelser i tilfælde af begrundet tvivl anmode om nødvendige oplysninger om vedkommende sundhedspersons lovlige etablering, redelige adfærd og eventuelle faglige disciplinære eller strafferetlige sanktioner, jf. direktivets artikel 8, stk. 1, 1. pkt. Hvis Styrelsen for Patientsikkerhed beslutter at kontrollere tjenesteyderens erhvervsmæssige kvalifikationer, kan styrelsen anmode de kompetente myndigheder i etableringsmedlemsstaten om oplysninger vedrørende tjenesteyderens uddannelsesforløb i det omfang, det er nødvendigt for at vurdere, om der er væsentlige forskelle, som kan skade den offentlige sikkerhed eller sundhed, jf. artikel 8, stk. 1, 2. pkt.

Stk. 2. Styrelsen for Patientsikkerhed meddeler på begæring af en kompetent myndighed i et EU/EØS-land m.v. tilsvarende oplysninger om en dansk sundhedsperson, som udfører sundhedstjenesteydelser i vedkommende land.

§ 14. Tjenesteydelser efter dette kapitel udføres under sundhedspersonens faglige titel i det land, hvor sundhedspersonen er etableret. Hvis en sådan titel ikke findes, skal der i stedet gives oplysning om personens erhvervsmæssige uddannelse og det medlemsland, hvori uddannelsen er opnået, jf. direktivets artikel 7, stk. 3.

Stk. 2. I tilfælde, hvor sundhedspersonens kvalifikationer er bekræftet efter § 13, stk. 1, leveres tjenesteydelsen under den danske titel, jf. direktivets artikel 7, stk. 4, sidste pkt.

§ 15. En sundhedsperson, der i henhold til dette kapitel midlertidigt og lejlighedsvist udfører sundhedstjenesteydelser her i landet, er underlagt autorisationslovens rettigheder og pligter og undergivet Styrelsen for Patientsikkerheds tilsyn i henhold til ~~S~~sundhedslovens kapitel 66.

Stk. 2. Patientklager over sundhedspersoner, der har udført sundhedstjenesteydelser i henhold til dette kapitel, kan indgives til Sundhedsvæsenets ~~Disciplinærnævn~~Patientklagenævn, jf. lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet.

§ 16. En sundhedsperson, der i henhold til dette kapitel midlertidigt og lejlighedsvis leverer tjenesteydelser her i landet, skal oplyse sine patienter om sin faglige titel og om en eventuel forsikring mod erhvervsansvar, jf. direktivets artikel 9.

§ 17. Styrelsen for Patientsikkerhed fører et offentligt register over personer, som er etableret i et tilsvarende sundhedserhverv som tjenesteydererhvervet i et andet EU/EØS-land m.v., og som til styrelsen har anmeldt, at de midlertidigt eller lejlighedsvist agter at levere tjenesteydelsen her i landet. I registret optages oplysning om sundhedspersonens navn, adresse og titel eller erhvervsmæssige uddannelse.

Kapitel 5
Ikrafttrædelse

§ 18. Denne bekendtgørelse træder i kraft den 1. januar 2026~~1. februar 2010~~.

Stk. 2. Samtidig ophæves bekendtgørelse nr. 49 af 13. januar 2010~~403 af 23. maj 2008~~ om EU- og EØS-statsborgeres adgang til udøvelse af virksomhed som autoriseret sundhedsperson

~~Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse~~Indenrigs- og Sundhedsministeriet, den ...
2025~~13. januar 2010~~

Sophie Løhde~~Jakob Axel Nielsen~~

/ Matthias Smed Larsen~~Mogens Jørgensen~~